gezochte gewone gebleekte guinees kon wegens gebrek slechts de helft van de bestelling gestuurd worden. Van de domeinen bracht de pacht van de markt in 1765 f 1917 op. Bij de nieuwe veiling is ze voor f 1713 gemijnd. Tot ergernis is een plan voor de verpachting van de in- en uitgaande rechten, waarvoor het onderzoek volgens het besluit van het bestuur van 18 april 1766 aan de kooplieden Johannes Damius en Fauchereau was opgedragen, nog niet ontvangen. [fol. 764] Er is met een klacht over hun laksheid nogmaals om gevraagd. Wat de belastingen en vergoedingen, in en afschrijvingen betreft voerden de borgen van de overleden artillerie-opzichter luitenant Jan Willem Koks, die al lang ziek was, met recht aan dat ze niet aansprakelijk waren voor het bederf van 76 vaatjes buskruit. Daarvan is in de generale missive van 31 december 1765 reeds melding gemaakt. De vordering op zijn boedel van de inkoopsprijs plus 50 % voor een bedrag van f 698 is niet alleen doorgehaald, maar op verzoek van die borgen zijn ze ontheven van f 778, die ze al gestort hadden. Het is bedenkelijk dat er bij de inventarisatie en overdracht een overschot aan ammunitie en equipagegoederen was. Dit is zeer waarschijnlijk toe te schrijven aan een geringere verstrekking [fol. 765] dan de opdracht aangaf. Dit is in de boeken aangetekend en er is op toezicht aangedrongen. De afschrijving van twee kabeltouwen en een zware dreg, die op de pantjalang Parel onderweg verloren zouden zijn, is afgewezen, tenzij daarvan voldoende bewijzen worden geleverd. Er is bevolen dat de weduwe van de vroegere gouverneur Samuel Bariel f 2920 vergoed. Dit is het gedeelte van de schuld die door de knoeierij van de overleden kassier van de kleine kas Gerrit Matthijs Poondorf zijn ontstaan en niet door zijn borgen vergoed konden worden. Daarentegen is f 1176 afgeschreven die door braak uit die kas zijn ontvreemd en waarvan de daders niet gevonden zijn. Er is voor die kas wel een beter beveiligde plaats gevonden. [fol. 766] Wat betreft de raden en huishoudelijke zaken vermeldt men slechts om kort te zijn dat de Raad van Justitie door onkunde niet goed te praten procedurele fouten beging. Er was echter geen sprake van kwade opzet en men hoopt dat het onder de nieuwe president, de huidige hoofdadministrateur Elias Jacob Beijnon, beter zal gaan. Daarom is aan de gebeurtenissen in het vorige jaar maar voorbijgegaan. Dit jaar waren er geen wezenlijke klachten, maar conform de resolutie van 8 december 1766 is de perkenier Willem Drieves gestraft voor zijn onstuimig gedrag. De kerkelijke fondsen op Banda-Neira namen in 1765/66 toe met rsd 669, wat er met het restant per eind augustus 1765 van rsd 1476 toe heeft geleid dat er rsd 2000 van de schuld aan de Compagnie is afgelost. [fol. 767] Daarmee bleef er nog een schuld van rsd 2900,- over. Het saldo van deze kerk op zijn staatrekening is rsd 18.095. Het bestuur meent dat dit nog kan verbeteren als de gemeente een deel krijgt van de rsd 7000, die conform de resolutie van 6 december 1764 gedurende vijf jaar naar Banda wordt overgemaakt ter vergoeding van de opbrengsten die de weeskamer en de diaconie daar moet missen van gelden die bij perkeniers uitstaan. De kerk is van oordeel dat de staatrekening nog meer kan verbeteren, als dit ook geldt voor de interesten op de nog uitstaande rsd 4000 die zij moet missen. Dit is toegestaan om ook wat van de Compagnie is geleend, sneller volledig terug te krijgen. Anders zal de diaconie in elk geval haar deel daarin niet kunnen missen. [fol. 768] Haar inkomsten in 1765/66 hebben maar rsd 3041 bedragen bij uitgaven van rsd 3241. Wegens het overlijden van de zeer ijverige predikant Everhard Heijneke is toegestaan dat ds. Ulpianus van Sinderen uit Ternate naar Banda wordt overgeplaatst. Bij de resolutie van 24 november 1766 is ds. Johannes Bernardus Grimmelius een gagie van f 120,- per maand toegekend.)

Wegens de gepetitioneerde manschappen heeft men derwaarts, buiten benodigde gemeene scribenten, een opperchirurgijn, vier onderchirurgijns, een trompetter, een vuurwerker, een bombaardier, twee konstabels, twee kanoniers (in stede van de gerequireerde vier) twee bekwaame wapenkamersgezellen, zeven andere ambagtslieden, in plaats van al mede meer gevraagden, dog die men niet heeft kunnen missen, ook nog voor de verzogte vijftig matroosen en driehonderd militairen, dertig zeevarende en eenhonderdvijftig krijgers gezonden. Dat ook alles is geweest, wat immers doenlijk was, hoezeer men anders niet alleen met smerte beschouwt dat er in tijd van 11 maanden 136 van de bezettelingen